

— Слизайте отъ конетѣ! — продължи той.

Селимъ и чичо впиха очи единъ въ другъ, изгледаха се хубаво.

Чичо съ другаритѣ си връхлита Колаасж Селимъ и Заки.

Ангелъ вече държеше здраво юздата на Закиева конь, а другъ момъкъ на Селимова. Въ тоя мигъ турцитѣ ненадейно изтеглиха ятагани и замахнаха върху двамата комити, които държеха конетѣ имъ. Последнитѣ се дрѣпнаха, а яздачитѣ се втурнаха вихрено напредъ и си пробиха пжтъ. Въ това време нѣколцина отъ комититѣ гръмнаха следъ тѣхъ и събориха Заки заедно съ коня му. Падна и коня на Селима, но той ловко отскочи и полетѣ надолу въ гората, изгуби се. Не можаха да го застигнатъ.

Заки бѣше смъртно раненъ. Обиколиха го комититѣ, изтеглиха го отъ стремената на седлото, свалиха му силаха съ оржието и го прислониха подъ една сѣнка. Заки дълбоко дишаше и широко разтваряше очи. Ангелъ застана предъ него и му продума: